

Nr 330.

Av herr **Starbäck m. fl.**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 330, angående godkännande av tullverkets utgiftsstaten för år 1922 m. m.

I Kungl. Maj:ts proposition, nr 330, till riksdagen angående godkännande av tullverkets utgiftsstaten för år 1922 m. m. har — för att råda bot på det för närvarande inom tullverket allt för starkt rådande extra systemet — föreslagits bland annat (sid. 287), att å en särskild övergångsstat 3 skulle uppföras ett av Kungl. Maj:t bestämt antal gränsuppsyningsmanstjänster av 1 lönegraden och kammarskrivartjänster av 6 lönegraden, avsedda för sådana extra ordinarie gränsridare och kammarskrivare vid tullstaten, som vid utgången av år 1921 varit anställda i tullverkets tjänst under minst 5 år och tillika innehava en effektiv tjänstgöring av minst 3 år samt av generaltullstyrelsen prövas lämpliga att vinna fast anställning i tullverket.

I fråga om lönegradsplaceringen av de ovannämnda gränsuppsyningsmans- och kammarskrivartjänsterna få undertecknade på grund av nedannämnda skäl hemställa om ändring av Kungl. Maj:ts förslag.

Kammarskrivartjänsterna å ordinarie stat hava av Kungl. Maj:t hänförs till 9 lönegraden, medan de å övergångsstaten uppförda kammarskrivarna skulle tilldelas lön enligt allenast 6 lönegraden; detta på grund av att tjänstemännen ifråga skulle under övergångstiden, intill dess kompetenta tullkontorister hunnit utbildas, bestrida göromål, som hittills tillhört kammarskrivaregraden, men efter omorganisationens slutliga genomförande komme att förrättas av tullkontorister, vilka av Kungl. Maj:t uppförts i 6 lönegraden.

Med hänsyn till omständigheterna i frågan synes det emellertid ur flera synpunkter vara synnerligen obilligt, att dessa extra ordinarie kammarskrivare skulle så hårt drabbas av omorganisationen, som Kungl. Maj:ts förslag innebär.

De hava samtliga efter avlagd studentexamen på egen bekostnad genomgått elevkurs samt tillhört tullverket i fem till åtta år eller mera.

Om de i stället för att söka inträde vid tullverket valt något av kommunikationsverken skulle de redan ha uppnått ordinarie anställning med placering i åttonde lönegraden.

Efter att så lång tid ha uteslutande ägnat sig åt tullverket vari den extra ordinarie personalen i jämförelse med förhållandena vid kommunikationsverken intagit en i många avseenden ogynnsam ställning, skulle de nu, därest Kungl. Maj:ts förslag vunne riksdagens bifall, komma att för åtskilliga år framåt erhålla lön enligt 6 lönegraden, vilket med hänsyn till de reducerade dyrtidstillägg, som utgå till tjänstemän vid nyreglerade verk, skulle innebära en ren minskning i till och med deras nuvarande löneförmåner.

Detta synes oss obilligt och föga överensstämmande med innebörden i departementschefens uttalanden, dels (sid. 157) att omorganisationen i förevarande hänseende icke borde medföra försämring för den nuvarande personalen och dels (sid. 259) att personal å övergångsstat skulle erhålla ersättning för mistande av en för densamma så obetydlig förmån som sportler.

Den ställning tjänstemännen å övergångsstat komma att intaga i tullverket är jämförlig med den extra ordinarie personalens vid kommunikationsverken, det vill säga de komma att utgöra rekryteringspersonal vid avgång av ordinarie tjänstemän. Deras antal har av generaltullstyrelsen beräknats till 84 kammarskrivare och 15 gränsuppsyningsmän. Vad beträffar kammarskrivarna må anmärkas, att samtliga vid lokalförvaltningen nu antagna extra ordinarie kammarskrivare vid 1922 års ingång uppnått den såsom villkor för uppförande å övergångsstat föreslagna tjänsteåldern. Extra ordinarie kammarskrivare av yngre årsklasser finnas sålunda för närvarande icke. Senast anordnade elevkurs tog sin början år 1916. Med en beräknad avgång av cirka 15 ordinarie tjänstemän årligen skulle samtliga 84 kammarskrivare å övergångsstat efter något mera än 5 år ha överflyttats å ordinarie stat. Efter denna tidpunkt kommer rekryteringen att ske med de extra ordinarie kammarskrivare, som efter omorganisationen komma att antagas i verket.

Ett talande bevis för den missgynnade ställning de ifrågavarande gränsuppsyningsmännen och kammarskrivarna enligt den föreliggande propositionen skulle komma att intaga, lämnar en jämförelse med avlöningsbestämmelserna vid kommunikationsverken.

Extra ordinarie tjänstemän vid kommunikationsverken med över

6 års tjänstgöring erhålla numera en avlöning, som med endast en löneklass understiger ordinarie befattningshavares, medan gränsuppsyningsman å övergångsstat med lika lång tjänstetid genom den föreslagna anordningen skulle ställas ej mindre än *tre* och kammarskrivare ej mindre än *fyra* löneklasser lägre än motsvarande ordinarie befattningshavare. Det är uppenbart, att ett sådant förhållande är ägnat att hos den personal vid tullverket, varom här är fråga, framkalla känslan av att rättvisa icke skipats.

Att de ovannämnda tjänstemännen å övergångsstat icke böra sättas i lägre lönegrad, än att de ekonomiskt ställas på åtminstone samma plan som skulle tillkommit dem, därest de för kommunikationsverkens *extra ordinarie* befattningshavare stipulerade bestämmelserna ägt tillämpning även i tullverket, synes utgöra den enda rättvisa lösningen av frågan.

Med stöd av det anförda få vi härmed hemställa, att riksdagen måtte besluta,

att å övergångsstat 3 i tullverkets utgiftsstat för år 1922 uppförda gränsuppsyningsmans- och kammarskrivartjänster måtte uppföras i lönegraden närmast under den, som kommer att gälla för motsvarande ordinarie tjänstemän.

Stockholm den 20 april*1921.

Karl Starbäck.

F. Block.

Edvard Lithander.

P. E. Lindström.

Alex. Thore.

Lars Dalgren.

Sven Lübeck.